

ומושום בך לא צריך לאדם לשים עמו קולו בתפלותו, אלא להחפה בלחש באוטו הקול שלא נשמע, וזה התפלה שמתהקבלה תמיד, וסימן לדבר - ומקל נשמע. כל בליך ואיזו, נשמע. זו היא התפלה שהיא בחשאי, שפטותם בבחנה וקולה לא ישמע. זו היא התפלה שמקובל הקדוש ברוך הוא בשגענית בתוך רצון וכוננה ותוקן כראוי, וליחד את היחוד של רבונו כראוי בכל יום. ותקל נשמע בorth. והקל נשמע, חסר ואיזו, מה הטעים? אמר רבי אלעזר, וזה השכינה שבכה על תחנן בית המקדש ועל כלותם של ישראל, בתוב באו והקל נשמע, ותחוב שם, (ירימה לא) קול ברקה נשמע. מה לפניו שכינה, אף כאן גם כן שכינה.

רבי אלעזר אמר, הקול בחשאי זהו קול עליון שפל הקולות יוצאים משם. אבל כל בליך ואיזו, וזה התפלה של מטה, שהיא הולכת להתעלות ברואיז ולהתחבר בו.

בא ראה, והקל נשמע, זה הוא הקול בליך ואיזו, וזה הקול שזכה על מקדש ראשון ועל מקדש שני. נשמע, כמו שנאמר קול ברמה נשמע. ברמה, מה זה ברמה? זה הוא העולם העליון, העולם הבא, וסימן לדבר - מן הרמה ועד בית אל, (תהלים ק) מן זה העולם ועד העולם. כאן ברמה - וזה העולם העליון, שהרי בשעה ההיא שברמה נשמע, אז מה כתוב? (ישעה כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו'.

ויהקל נשמע, למעלה למעלה. מה הטעם? מושום שהוא התפרק והסתפרק ממנה, וזה רחל מבכה על בנייה מאנה להנחתם על בנייה כי איןנו. כי איןנו? כי איןם צריך היה להיות! אלא כי איןנו,

יבגין לך, לא אצטראיך לייה לבר ניש למשמע קלייה בצלותיה, אלא לצלאה בלחש, בההוא קלא דלא אשטע. ודי היא צלוותא דאתקבלת פריד. וסקל נשמע, קל בלא ואיזו, נשמע. דא היא צלוותא דהיא בחשאי. דכתיב בבחנה, (שמואל א) וקולה לא ישמע. דא היא צלוותא דקדשו בריך הוא קביל, כד אתעבד גו רעותא וכוננה ותקונא כדקא יאות, וליחדא יחוידא דMRIה כדקא יאות בכל יומא. (והקל נשמע בית פרעה. והקל נשמע חסר ואיזו, פאי טעמא, אמר רבי אלעזר, דא היא שכינה רבעאת על חרוב כי מקדשא ועל גלותהון דישראל. בתיב הקא, והקל נשמע, ובריבת העם, יומיה לא) קול ברקה נשמע. פה להלן שכינה, אף כאן גמי שכינה.

רבי אלעזר אמר, קלא בחשאי, דא היא קלא עלאה, דכל קליין נפקין מטהון. אבל כל בלא ר', דא היא צלוותא דלטפה, דאייה אזל לא לאסתלקא בואיזו ולאתחברא ביה.

הא חי, והקל נשמע, דא הוא כל בלא ואיזו. דא היא קלא דרכבת על מקדש ראשון ועל מקדש שני. נשמע, כמה דאת אמר, קול ברמה נשמע. ברמה, מיי ברמה. דא הוא עלמא עלאה, עלמא דאת. וסימניה, מן הרמה ועד בית אל, (תהלים ק) מן העולם ועד העולם. הכא ברמה, דא עלמא עלאה. דהא בההייא שעטה די ברמה נשמע. פдин מה כתיב, (ישעה כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו'.

זיהקל נשמע, לעילא לעילא. מיי טעמא. בגין דואיזו אתרחך ואסתפרק מניה, וכדין רחל מבכה על בנייה מאנה להנחתם על בנייה כי איןנו. כי איןנו, כי איןם מיבעי לייה. אלא כי איןנו, והא אוקימנא, כי איןנו,